

KRAJSKÝ ÚŘAD PLZEŇSKÉHO KRAJE
ODBOR DOPRAVY A SILNIČNÍHO HOSPODÁŘSTVÍ
Škroupova 18, 306 13 Plzeň

Naše č. j.: PK-DSH/13788/22
Spis. zn.: ZN/13788/DSH/22
Počet listů: 8
Počet příloh: 0
Počet listů příloh: 0

Vyřizuje: Mgr. Jan Kotas

Datum: 7. 2. 2023

ROZHODNUTÍ

Krajský úřad Plzeňského kraje, Odbor dopravy a silničního hospodářství, jako věcně a místně příslušný správní orgán podle ust. § 67 odst. 1 písm. a) zákona č. 129/2000 Sb., o krajích, ve znění pozdějších předpisů, a ust. § 89 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů, rozhodl ve věci odvolání pana [REDAKCE], takto:

I.

podle ust. § 90 odst. 1 písm. c) zák. č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „*správní řád*“),

m ě n í

rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy, č. j. 2/OD-PŘEST/13788/21-47-FD ze dne [REDAKCE] 2022, kterým byl pan [REDAKCE] nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE], uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění do 22. 5. 2021 (dále jen „*zákon o provozu na pozemních komunikacích*“), v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. a) a § 11 odst. 1 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty v částce [REDAKCE] Kč (slovy [REDAKCE] korunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši [REDAKCE] Kč (slovy [REDAKCE] korunčeských), tak že:

- 1) se ve výroku rozhodnutí na str. 2 rozhodnutí v odstavci začínajícím slovy „*Za výše uvedený přestupek se obviněnému za užití ust. § 35 písm. b) a ust. § 90 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, ukládá správní trest:*“ **se slova „pokuta ve výši [REDAKCE] Kč (slovy [REDAKCE] korunčeských)“ nahrazují slovy „pokuta ve výši [REDAKCE] Kč (slovy [REDAKCE] korunčeských)“**

2) se na str. 2 a 3 rozhodnutí ve výroku rozhodnutí **dva následující odstavce ve znění:**

- „Současně se jmenovanému ukládá podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanovené ust. § 6 odst. 1 Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, kdy „Paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 100 Kč.“, povinnost nahradit náklady řízení, které jsou tedy paušálně stanoveny částkou ve výši 100 Kč (slovy **sto korun českých**).
- Současně se jmenovanému ukládá podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich, stanovené ust. § 6 odst. 2, věta druhá Vyhlášky MV ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, v platném znění, kdy „Pokud byl přibrán znalec z oboru dopravy nebo zdravotnictví odvětví psychiatrie nebo toxikologie, zvyšuje se paušální částka podle odstavce 1 o 100 Kč.“, povinnost nahradit náklady řízení, které jsou tedy paušálně stanoveny částkou ve výši 100 Kč (slovy **sto korun českých**).“

nahrazují jedním odstavcem ve znění:

„Současně se obviněnému ukládá podle ust. § 95 odst. 1 zákona o odpovědnosti za přestupky, v souladu s ust. § 6 odst. 1 a § 6 odst. 2 vyhlášky Ministerstva vnitra ČR č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení, ve znění pozdějších předpisů, povinnost nahradit náklady řízení, jejichž paušální částka byla navýšena z důvodu vypracování znaleckého posudku z oboru doprava na částku 100 Kč (slovy: **sto korun českých).“**

3) se ve výroku rozhodnutí na str. 3 rozhodnutí v odstavci začínajícím slovy „Povinnost pokutu a náklady řízení v celkové výši“ **se slova „100 Kč (slovy **sto korun českých**)“ nahrazují slovy „100 Kč (slovy **sto korun českých**)“.**

II.

Podle ust. § 90 odst. 5 správního řádu **ve zbytku** se rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, Odboru dopravy, č. j. 2/OD-PŘEST/102/21-47-FD ze dne 10. 12. 2022

p o t v r z u j e.

Odůvodnění

Odvoláním podaným panem [REDAKCE], nar. [REDAKCE], bytem [REDAKCE] [REDAKCE] dále jen „odvolatel“) je napadáno rozhodnutí Městského úřadu Nýřany, odboru dopravy, č. j. 2/OD-PŘEST/[REDAKCE]/21-47-FD ze dne [REDAKCE] 2022, kterým byl odvolatel uznán vinným z přestupku dle ust. § 125c odst. 1 písm. k) zákona č. 361/2000 Sb., o provozu na pozemních komunikacích, ve znění do 22. 5. 2021. (dále jen „zákon o provozu na pozemních komunikacích“), v souvislosti s porušením ust. § 4 písm. a) a § 11 odst. 1 téhož zákona, za což mu byl uložen správní trest pokuty v částce [REDAKCE] Kč (slovy [REDAKCE] korunčeských) a úhrada nákladů řízení ve výši [REDAKCE] Kč (slovy [REDAKCE] orunčeských).

Odvolání spolu se spisovou dokumentací bylo zdejšímu odvolacímu správnímu orgánu, tedy Krajskému úřadu Plzeňského kraje, odboru dopravy a silničního hospodářství (dále jen „odvolací správní orgán“), postoupeno dne 24. 11. 2022. Odvolací správní orgán se zabýval tím, zda bylo odvolání podáno včas, tedy v zákonem stanovené lhůtě 15 dnů ode dne oznámení napadeného usnesení. Tyto podmínky byly splněny, odvolání je včasné a přípustné.

Ze spisové dokumentace vyplývá následující:

Odvolatel dne [REDAKCE] v době okolo [REDAKCE] hod. jako řidič motorového vozidla tov. zn. [REDAKCE], RZ: [REDAKCE], na veřejně přístupné vozovce místní pozemní komunikace v obci [REDAKCE] okres Plzeň-sever, před domem [REDAKCE] ve směru jízdy od vozovky pozemní komunikace [REDAKCE] k přehradě Hracholusky, se při průjezdu levotočivé zatáčky nechoval ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní a své chování nepřizpůsobil stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích a nejel po pozemní komunikaci vpravo, při pravém okraji vozovky, aniž by mu v tom bránily zvláštní okolnosti, při průjezdu levotočivé zatáčky vjel do protisměru, přičemž se střetl levou přední částí jím řízeného vozidla [REDAKCE] s přední částí protijedoucího vozidla [REDAKCE] RZ: [REDAKCE] řidiče [REDAKCE] nar. [REDAKCE]. Při dopravní nehodě došlo k hmotné škodě na obou zúčastněných vozidlech a k lehkému zranění řidiče [REDAKCE] a jeho spolujezdce [REDAKCE] nar. [REDAKCE] a druhého spolujezdce [REDAKCE] nar. [REDAKCE], který byl přepravován v ložném prostoru vozidla, aniž by byl připoután bezpečnostním pásem. Při šetření dopravní nehody dále nepředložil na výzvu policisty řidičský průkaz.

Věc byla oznámena správnímu orgánu I. stupně dne 23. 3. 2021. Správní orgán I. stupně na základě doložených podkladů vydal příkaz, který byl odvolateli doručen dne 19. 5. 2021. Odvolatel si podal proti příkazu včasný odpor (vada odporu spočívající v absenci podpisu byla na výzvu odstraněna). Správní orgán I. stupně proto pokračoval v řízení a předvolal odvolatele na den [REDAKCE] 2021. Odvolatel se k ústnímu jednání

nedostavil. Správní orgán následně pokračoval v řízení a předvolal odvolatele k ústnímu jednání na den [REDACTED] 2021. Odvolatel mezitím zaslal správnímu orgánu své vyjádření, v němž mimo jiné tvrdil, že má dojem, že do něj [REDACTED] najel schválně a že na něj dokonce čekal. Jsou totiž jako věřitelé v jeho insolvenčním řízení a dělá zoufalé věci. Následně předstíral zranění a požadoval po něm vysoké finanční vyrovnání. Žádá, aby byli vyslechnuti všichni svědci z vozidla [REDACTED] a aby byla provedena rekonstrukce na místě. K nařízenému ústnímu jednání se dostavila substitutka odvolatelova zmocněnce, odvolatel nikoliv. Při ústním jednání byli vyslechnuti svědci [REDACTED] a [REDACTED], řidič vozidla [REDACTED] a spolucestující [REDACTED]. Svědek [REDACTED] se bez omluvy nedostavil, přičemž se měl po delší dobu zdržovat neznámo kde na Ukrajině. Správní orgán I. stupně poté, co odvolatele vyrozuměl o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí, vydal dne [REDACTED] 2021 napadené rozhodnutí, které bylo odvolateli doručeno dne 3. 11. 2021 do datové schránky jeho zmocněnce. Odvolatel si proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, na jehož podkladě zdejší správní orgán toto rozhodnutí o přestupku rozhodnutím č. j. PK-DSH/[REDACTED]/22 ze dne [REDACTED] 2022 zrušil a věc vrátil správnímu orgánu I. stupně k novému projednání, přičemž správnímu orgánu krom jiného vytkl nesprávnou formulaci skutkové věty výroku rozhodnutí a nedostatečné zjištění skutkového stavu. Správní orgán I. stupně následně zadal zpracovat znalecký posudek soudnímu znalci [REDACTED] z něhož vyplynulo, že *střetová poloha vozidel se nacházela při okraji vozovky ve směru jízdy [REDACTED]. Vlivem střetu se posunuly přední části vozidel více ke středu vozovky. Příčinou dopravní nehody byla jízda vozidla [REDACTED] při levém okraji vozovky v jeho směru jízdy, a i jeho velká rychlost pro dané místo 59 km/hod. Řidič [REDACTED] jel při svém okraji vozovky a snížil rychlost svého vozidla na 35 km/hod. Ten z důvodu, že řidič [REDACTED] jel téměř celým vozidlem v protisměru již neměl možnost střet odvrátit. Odvolatel měl možnost střet odvrátit jízdou ve svém jízdním pruhu, nebo i částečně po nezpevněné krajnici, ale jeho rychlost byla dost vysoká. Šířky vozidel bez zpětných zrcátek jsou u [REDACTED] 1,84 m a u [REDACTED] 1,92 m. To je 3,76 m a zpevněná vozovka má 3,8 m a vedle ní jsou rovné nezpevněné krajnice – prašné, kde i v době DN nebyl žádné závěje, nebo odklizený sníh, který by bránil pohybu vozidel po nich. Výhledové poměry řidiče vozidla [REDACTED] byly dobré. Výpověď řidiče [REDACTED] byla hodnocena jako přiměřeně přijatelná, řidič odvolatel uváděl, že si nic nepamatuje. Jízda vozidla [REDACTED] řízeného odvolatelem byla svou rychlostí a stylem nepřiměřená k rozhledovým podmínkám a momentálnímu stavu vozovky, částečně pokryté sněhem. Odvolatel se zřejmě při rychlosti jeho vozidla bál kopírovat svoji pravou stranu vozovky, která byla částečně zasněžená, proto volil jízdu v protisměru.*

Správní orgán I. stupně následně vyrozuměl odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům pro vydání rozhodnutí. V reakci na to odvolatel prostřednictvím svého zástupce požádal o výslech znalce a předložil otázky, které mu mají být položeny. Správní orgán I. stupně tento důkazní návrh akceptoval a za tímto účelem nařídil ústní jednání na den [REDACTED] 2023. Vzhledem k tomu, že se k jednání odvolatel ani jeho tehdejší zástupce nedostavili, položil správní orgán I. stupně znalci otázky, které

zástupce odvolatele zaslal v písemné podobě. Byť vyrozumění dle § 36 odst. 3 správního řádu obsahovalo již předvolání k ústnímu jednání, vyrozuměl správní orgán I. stupně odvolatele o možnosti vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Mezitím však právní zástupce odvolatele informoval správní orgán I. stupně, že mu odvolatel vypověděl plnou moc s tím, že nově jej bude zastupovat pan [REDAKCE] jehož zmocnění však nebylo doloženo plnou mocí. Správní orgán I. stupně následně vydal napadené rozhodnutí, které bylo doručeno do datové schránky odvolatele dne [REDAKCE] 2022.

Odvolatel si proti tomuto rozhodnutí podal odvolání, které bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne 21. 11. 2022. Odvolání je tedy včasné a přípustné.

Odvolání odvolatele ze dne [REDAKCE] 2022 je obsahově zcela totožné s doplněním odvolání ze dne [REDAKCE] 2021, kterým odvolatel brojil proti prvému zrušenému rozhodnutí o přestupku, změněno bylo pouze číslo jednacích napadeného rozhodnutí, které odpovídá číslu jedacímu nyní přezkoumávaného rozhodnutí.

Odvolatel v první řadě namítá, že druhý řidič [REDAKCE] po nehodě s vozidlem manipuloval, kdy se ve spěchu snažil uklidit všechny nezajištěné věci a zamaskovat stopy po přítomnosti nepřipoutané osoby v nákladním prostoru vozidla.

Dle odvolatele je z fotodokumentace vidět, že protijedoucí vozidlo, pokud by se řidič věnoval řízení, mělo dostatečný prostor pro vyhnutí na travnatém pásu vpravo, kdežto on na své straně měl kolmou zídku a neměl kam uhnout. Jakmile spatřil protijedoucí vozidlo, intenzivně brzdil. Má podezření, že [REDAKCE] do něj najel schválně a že na něj dokonce čekal. Jsou totiž jeho věřitelé.

Odvolatel rozporuje závěr správního orgánu I. stupně, že jeho tvrzení vyvrací svědecké výpovědi svědků [REDAKCE] i podání vysvětlení svědka [REDAKCE]. Svědka [REDAKCE] nelze podle odvolatele vůbec považovat za svědka, neboť byl účastníkem dopravní nehody a má tudíž zájem na výsledku řízení, neboť je na něm hmotně zainteresován. Svědek [REDAKCE] navíc prokazatelně lhal, když uvedl, že odvolateli nic nedluží, neboť dluží majitelce vozu a matce jeho dětí. Svědek [REDAKCE] pak v zásadě uvedl, že si nic moc nepamatuje, navíc je kamarád svědka [REDAKCE]. Druhý svědek bezdůvodně nebyl vyslechnut, když se k jednání nedostavil, ačkoliv mu bylo předvolání doručeno.

Odvolatel dále uvádí, že nehoda se stala na komunikaci, která je v obci a je víceméně pravoúhlá. V místě střetu je široká 3,8 m. Šířka jeho vozu je 2,16 m a šířka vozu [REDAKCE] 2,1 m. Tento den mrzlo a na vozovce na pravé straně byl sněhový jazyk, kterému se vyhýbal, ale i tak jel cca 30 až 50 cm od pravého okraje vozovky, viz foto ve spise. V tomto místě na pravé straně vozovky ani nebylo možné vyjet na kraj vozovky, protože v tomto místě je kolmo k vozovce kamenná zídka. Dále je z fotodokumentace zřejmé, že vozidlo [REDAKCE] mělo dostatečný prostor pro vyhnutí na

travnatém pásu vpravo, kdežto on měl na své straně kolmou zídku a neměl s vozidlem kam uhnout. Odvolatel tedy nemohl porušit ust. § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích, neboť jel co nejvíce pravému okraji, jak mu to okolnosti (zídka a závěj) dovolovaly.

Pokud jde o výrok rozhodnutí, že odvolatel porušil ust. § 4 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, pak není jasné, kterým konkrétním jednáním měl porušit kterou z povinností vymezených v uvedeném zákonném ustanovení, tedy čím měl např. poškozovat životní prostředí nebo ohrožovat život zvířat, nebo v čem nepřizpůsobil své chování svému zdravotnímu stavu. Jedná se pouze o kompletní ocitování zákonného ustanovení, aniž by bylo aplikováno na daný případ.

Odvolatel má dále za to, že mu nemůže být kladeno za vinu jednání z nedbalosti, zavinění na jeho straně nebylo vůbec dáno, jde jen o náhodu. Správní orgán nijak neodůvodnil, jak dospěl k závěru, že něco věděl, či nevěděl, když v tomto ohledu neprovedl žádné dokazování, ani nijak nehodnotil okolnosti a jeho osobní poměry, na základě nichž něco vědět měl a mohl. Správní orgán v rozhodnutí uvedl, že se jednalo o nedbalost nevědomou, avšak neuvedl naprosto žádnou úvahu, jak k ní dospěl.

S ohledem na výše uvedené odvolatel navrhuje, aby odvolací správní orgán napadené rozhodnutí zrušil a řízení o přestupku zastavil.

Odvolací správní orgán na základě § 98 odst. 1 zákona č. 250/2016 Sb., o odpovědnosti za přestupky a řízení o nich (dále jen „zákon o odpovědnosti za přestupky“) přezkoumává rozhodnutí v plném rozsahu.

Odvolání je částečně důvodné.

Prvým zrušeným rozhodnutím o přestupku ze dne [redacted] 2021, č. j. 2/OD-PŘEST/[redacted]21-31-FD uznal správní orgán I. stupně odvolatele vinným ze spáchání dvou přestupků dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích. Prvého z nich, jehož následkem byl vznik dopravní nehody, se měl odvolatel dopustit porušením ust. § 4 písm. a) a § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích. Druhého z nich, spočívajícího v nepředložení řidičského průkazu na výzvu policisty, se měl dopustit porušením ust. § 6 odst. 7 písm. a) téhož zákona (správně § 6 odst. 8 zákona). Vzhledem k tomu, že správní orgán I. stupně dospěl k závěru, že druhý z uvedených přestupků nelze odvolateli prokázat, uznal jej nově vinným pouze prvním přestupkem spočívajícím v zavinění dopravní nehody. Správní orgán I. stupně však tuto skutečnost nijak nerefletoval při ukládání správního trestu, když prvním i druhým rozhodnutím uložil odvolateli pokutu v totožné částce [redacted] - Kč. Jinými slovy, správní orgán I. stupně uložil nyní přezkoumávaným rozhodnutím za jeden přestupek samostatný trest ve stejné výši, v jaké uložil společný trest za dva přestupky uložený předchozím zrušeným rozhodnutím, čímž postupoval v rozporu s ust.

§ 40 písm. b) zákona o odpovědnosti za přestupy, když odvolateli uložil stejný trest jako v předešlém rozhodnutí, ač přitěžující okolnost uvedená v ust. § 40 písm. b) již u v pořadí druhého rozhodnutí nebyla naplněna. S ohledem na uvedené proto zdejšímu správnímu orgánu nezbylo, než uložený správní trest snížit na částku 10 000 Kč. K tíži odvolatele přihlédl ke skutečnosti, že v důsledku jeho jednání došlo k dopravní nehodě s hmotnou škodou na zúčastněných vozidlech a k lehkému zranění osob z vozidla 1, (které však tyto neomezovalo v obvyklém způsobu života, a proto nebyla na místě kvalifikace odvolatelova jednání dle § 125c odst. 1 písm. h) zákona o provozu na pozemních komunikacích). K osobě pachatele bylo zjištěno, že má za poslední 3 roky před spácháním nyní posuzovaného přestupku 3 záznamy o přestupku v kartě řidiče, což bylo hodnoceno rovněž v jeho neprospěch. Naopak ve prospěch odvolatele bylo hodnoceno, že se přestupku dopustil z nevědomé nedbalosti na méně frekventované pozemní komunikaci. S ohledem na uvedené proto zdejší správní orgán uložil správní trest pokuty ještě ve spodní polovině trestní sazby.

Odvolací správní orgán dodává, že oba přestupky dle § 125c odst. 1 písm. k) zákona o provozu na pozemních komunikacích, z nichž byl odvolatel původně obviněn, jsou vůči sobě ve vztahu dvojčinného souběhu, neboť k dopravní nehodě na straně jedné a nepředložení řidičského průkazu na výzvu policisty na straně druhé nedošlo jedním jednáním ani v jednom okamžiku. Správní orgán I. stupně proto neměl přestupek spočívající v nepředložení řidičského průkazu pouze vypustit z obvinění, nýbrž jej měl usnesením podle § 86 odst. 1 písm. c) zákona o odpovědnosti za přestupky zastavit. K vypuštění obvinění, aniž by došlo k zastavení řízení, se přistupuje pouze v případě jednočinného souběhu, kde by zastavení řízení pro jeden z přestupků založilo překážku věci rozhodnuté ve vztahu k celému řízení, respektive celému skutku jako takovému. To však není tento případ. Uvedená vada však nemá vliv na zákonnost nyní přezkoumávaného rozhodnutí, neboť řízení pro jeden z více skutků projednávaných ve společném řízení se zastavuje samostatným usnesením, které je samostatně přezkoumatelné a je nezávislé na rozhodnutí, kterým je vyslovena vina pro zbývající přestupky. Správní orgán I. stupně tuto vadu zhojí, když **dodatečně vydá usnesení o zastavení řízení** pro skutek spočívající v nepředložení řidičského průkazu.

Správní orgán se dále dopustil pochybení technického rázu, když na místo náhrady jedné nákladů řízení ve zvýšené výši 10 000 Kč odvolateli výrokem rozhodnutí uložil povinnost nahradit dvoje náklady – jednou v základní výši 10 000 Kč a jednou ve výši přírážky za zpracování znaleckého posudku v oboru doprava ve výši 10 000 Kč. Podle § 6 odst. 1 vyhlášky Ministerstva vnitra č. 520/2005 Sb., o rozsahu hotových výdajů a ušlého výdělku, které správní orgán hradí jiným osobám, a o výši paušální částky nákladů řízení „*Paušální částka nákladů správního řízení, které účastník vyvolal porušením své právní povinnosti, činí 1 000 Kč.*“ Podle § 6 odst. 2 téže vyhlášky „*Paušální částka podle odstavce 1 se ve zvláště složitých případech nebo v případech, kdy byl přibrán znalec z jiného oboru než oboru dopravy nebo zdravotnictví odvětví psychiatrie nebo toxikologie, zvyšuje o 2 500 Kč. Pokud byl přibrán znalec z oboru*

dopravy nebo zdravotnictví odvětví psychiatrie nebo toxikologie, zvyšuje se paušální částka podle odstavce 1 o 5 000 Kč. Pokud bylo přibráno více znalců, částky za znalce se sčítají. Paušální částka nákladů řízení po zvýšení podle tohoto odstavce může činit nejvýše 10 000 Kč.“

Z citované formulace, je zřejmé, že v případě, kdy je přibrán znalec, tak jako v nyní posuzovaném případě, se zvyšuje základní částka paušální náhrady nákladů řízení o [REDACTED] - Kč, tedy ukládá se náhrada nákladů řízení v částce [REDACTED] Kč, nikoliv dvě paušální částky náhrady nákladů ve výši [REDACTED] a [REDACTED] - Kč. S ohledem na uvedené proto zdejší správní orgán změnou rozhodnutí v odvolacím řízení nahradil dva odstavce ve výroku rozhodnutí, kterými byla uložena náhrada nákladů řízení v částkách [REDACTED] a [REDACTED] Kč jedním odstavcem, kterým byla uložena náhrada nákladů řízení v souladu s § 6 odst. 2 uvedené vyhlášky ve zvýšené výši [REDACTED] Kč, neboť pro posouzení skutkového stavu bylo nezbytné přibrat znalce z oboru doprava.

Správní orgán I. stupně též pochybil v procesní rovině, když výzvu k vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu ze dne 2. 11. 2022 (dokument evidovaný ve spise pod č. 79) doručoval [REDACTED] ač ten krátce před tím správnímu orgánu I. stupně sdělil, že došlo k ukončení zastoupení. Předmětné sdělení o ukončení zastoupení bylo správnímu orgánu I. stupně doručeno dne [REDACTED] 2022 v 10:54 hod., přičemž správní orgán I. stupně výzvu dle § 36 odst. 3 správního řádu odeslal [REDACTED] téhož dne ve 14:18 hod., tedy již v době, kdy vůči němu bylo vypovězení plné moci účinné. Správní orgán I. stupně proto neměl výzvu adresovat [REDACTED] ale přímo odvolateli (po vyjasnění zmocnění ze strany nového zmocněnce – viz. níže). Na druhé straně je však třeba konstatovat, že nikoliv každá vada řízení nutně musí mít vliv na zákonnost rozhodnutí. V daném případě byla výzva ze dne [REDACTED] 2022 provedena nadbytečně, neboť již součástí předvolání k ústnímu jednání ze dne [REDACTED] 2022 (dokument evidovaný ve spise pod č. 74) je na str. 2 obsažena výzva dle § 36 odst. 3 správního řádu následujícího znění: „Podle ust. § 36 odst. 3 správního řádu Vám **závěrem tohoto ústního jednání** – před vydáním rozhodnutí – bude dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí, pokud jste se tohoto práva nevzdal a především možnost nahlédnutí do spisu (seznámení se) dle ust. § 38 odst. 1 správního řádu.“ Po skončení ústního jednání přitom již do spisu nebyly doplňovány žádné nové podklady. Odvolatel tedy byl vyrozuměn, že se bude moci vyjádřit k podkladům pro vydání rozhodnutí v závěru ústního jednání, k čemuž ostatně ústní jednání slouží. To že toho on ani jeho tehdejší právní zástupce nevyužili, jde k jejich tíži. V této souvislosti odvolací správní orgán odkazuje na rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 29. 7. 2015, č. j. 5 As 69/2015 – 38, v němž je uvedeno: „Podle § 36 odst. 3 správního řádu musí být účastníkům před vydáním rozhodnutí ve věci dána možnost vyjádřit se k podkladům rozhodnutí. Smyslem § 36 odst. 3 správního řádu je umožnit účastníkům řízení, aby ve fázi před vydáním rozhodnutí, tedy poté, co správní orgán ukončil shromažďování podkladů rozhodnutí, mohl uplatnit své výhrady, resp. učinit procesní návrhy tak, aby rozhodnutí skutečně vycházelo ze spolehlivě zjištěného

stavu věci. Vzhledem k uvedenému je nutné zkoumat především otázku, zda byl stěžovatel poučen o svém právu podle § 36 odst. 3 správního řádu ve fázi řízení, kdy bylo zřejmé, že správní orgán ukončil dokazování a je připraven na základě prokázaného skutkového stavu o věci rozhodnout. Jak lze vyčíst z předmětného předvolání k ústnímu jednání na den 18. 12. 2013, stěžovatel byl poučen o svém právu seznámit se s podklady rozhodnutí. V písemnosti je výslovně stanoveno, že stěžovatel bude mít možnost vyjádřit se k podkladům před vydáním rozhodnutí při ústním jednání. Současně byl stěžovatel poučen o tom, že po dohodě může být stanoven i jiný termín pro vyjádření se k podkladům pro rozhodnutí. Jednání nařízené na den 18. 12. 2013 bylo pro důvody na straně stěžovatele zrušeno, další jednání se konalo v náhradním termínu dne 30. 12. 2013, ke kterému se stěžovatel ani jeho zmocněnec bez řádné omluvy nedostavili. **Po ústním jednání správní orgán již nerozšiřoval spisový materiál o žádné další podklady. Nejvyšší správní soud uzavírá, že stěžovatel byl poučen o tom, že bude mít možnost při ústním jednání vyjádřit se k podkladům rozhodnutí ve smyslu § 36 odst. 3 správního řádu a z poučení bylo zřejmé, k jakému okamžiku bude správní orgán považovat podklady za kompletní a dostatečné pro rozhodnutí ve věci samé. Tím byl účel § 36 odst. 3 správního řádu naplněn, proto nelze dospět k závěru, že by došlo k porušení stěžovatelova práva.** Pokud stěžovatel argumentuje tím, že ve věci žádal o stanovení nového termínu ústního jednání a nemohlo být proto zřejmé, jaké důkazy bude žalobce při ústním jednání navrhopat k provedení a kdy bude dokazování ukončeno, pak Nejvyšší správní soud uvádí, že je na úvaze správního orgánu, kdy na základě úplných podkladů bude připraven vydat rozhodnutí. Je sice pravdou, že odvolatel cestou svého právního zástupce ve svém podání ze dne 11. 12. 2022 žádal o stanovení další lhůty k vyjádření k podkladům pro vydání rozhodnutí, na kladné vyřízení této žádosti však neměl nárok, tím spíše, že se on ani jeho právní zástupce k ústnímu jednání, jehož účelem je právě i vyjádření se k podkladům pro vydání rozhodnutí, bez důležitého důvodu a náležité omluvy nedostavili. Zdejší správní orgán proto dospěl k závěru, že ani tato vada v doručování vyrozumění podle § 36 odst. 3 správního řádu nemá vliv na zákonnost rozhodnutí.

Následně odvolací správní orgán přistoupil k posouzení odvolacích námitek. Jak již bylo uvedeno, odvolatel podal proti nyní přezkoumávanému rozhodnutí obsahově totožné odvolání, jaké podal proti prvému rozhodnutí ve věci samé. Odvolací důvody jím uváděné tudíž z logiky věci nemohou reagovat na další doplnění dokazování provedené ve značném rozsahu správním orgánem I. stupně v rámci nového projednání věci. Odvolací námitky se proto v mnohém míjí s obsahem spisu.

Námítky odvolatele skutkového charakteru jsou jednoznačně vyvráceny provedeným znaleckým posudkem a výslechem znalce. Není pravdou, že se odvolatel nemohl protijedoucí dodávce na úzké cestě vyhnout. Znalec uvedl, že „Šířky vozidel bez zpětných zrcátek jsou u 1,84 metru a u 1,92 metru. To je 3,76 metru a zpevněná vozovka má 3,8 metru a vedle ní jsou rovné nezpevněné krajnice – prašné,

kde i v době DN nebyly žádné závěje, nebo odklizený sníh, který by bránil pohybu vozidel po nich“¹ Na základě toho znalec dospěl k závěru, že s ohledem na rozdílnou výšku zpětných zrcátek se obě vozidla mohla minout při jízdě na zpevněné vozovce, s rezervou pak při najetí na nezpevněnou krajnici. Zatímco střetová rychlost vozidla [REDACTED] byla okolo 35,5 km/h, střetová rychlost odvolatelova [REDACTED] činila 59 km/h. Zatímco řidič vozidla [REDACTED] snížil rychlost a zajel již téměř na nezpevněnou krajnici², odvolatel jel s vozidlem [REDACTED] při levém okraji vozovky ve směru své jízdy, tedy v protisměru, a proto se mu řidič vozidla [REDACTED] již nemohl vyhnout a nemohl střetu zabránit. Odvolatel měl možnost střet odvrátit jízdou ve svém jízdním pruhu, nebo i částečně po nezpevněné krajnici, ale jeho rychlost byla na danou situaci dost vysoká (59 km/h). Nic mu nebránilo v jízdě při pravém okraji vozovky nebo i částečně na nezpevněné krajnici. Znalec proto dospěl k závěru, že příčinou nehody byla jízda vozidla [REDACTED] při levém okraji vozovky v jeho směru jízdy, a i jeho velká rychlost pro dané místo 59 km/h. Jízda odvolatelem řízeného vozidla [REDACTED] byla svou rychlostí a stylem nepřiměřená rozhledovým podmínkám a momentálnímu stavu vozovky, částečně pokryté sněhem. Odvolatel se zřejmě při rychlosti jeho vozidla bál kopírovat svoji pravou stranu vozovky, která byla částečně zasněžená, proto volil jízdu v protisměru.

Odvolací správní orgán proto uzavírá, že z provedeného dokazování je zřejmé, že řidič vozidla [REDACTED] pan [REDACTED] učinil vše proto, aby střetu zabránil. Byť se mu nepodařilo před střetem zcela zastavit, intenzivně brzdil a s vozidlem zajel až na pravou krajnici v jeho směru jízdy. Za situace, kdy odvolatel jel naopak v protisměru při levém okraji vozovky v jeho směru jízdy, rychlostí významně vyšší než řidič [REDACTED] a současně významně vyšší, než by odpovídala stavebně technickému řešení pozemní komunikace, je třeba dospět k závěru, že spoluzavinění dopravní nehody ze strany pana [REDACTED] bylo jednoznačně vyloučeno, když ten dle znalce za dané situace neměl, jak nehodě zabránit. Námitku odvolatele, že do něj řidič vozidla [REDACTED] najel záměrně, lze mít na základě provedeného dokazování za jednoznačně vyvrácenou, neboť ze závěrů znalce i z pořízené fotodokumentace (viz. fotografie na str. 12 znaleckého posudku) jasně plyne, že pan [REDACTED] s vozidlem [REDACTED] zajel již téměř na nezpevněnou krajnici a intenzivně brzdil (viz. brzdná stopa označená č. 3 zachycená na fotografii na str. 12 posudku), tedy jednoznačně se snažil střetu zabránit. Naproti tomu odvolatel jel prokazatelně při levém okraji komunikace, tedy v protisměru, když ke střetu došlo 1,03 m od pravého okraje vozovky ve směru jízdy [REDACTED]. Odvolatel mohl střetu zabránit, kdyby jel při pravém okraji vozovky, event. částečně najel na nezpevněnou krajnici. To by však musel jet rychlostí významně nižší, než jakou ve skutečnosti jel. Na základě výše uvedeného je proto nutné uzavřít, že výhradní příčinou dopravní nehody byl způsob jízdy odvolatele, který jel příliš ostře, nepřiměřenou rychlostí, zatáčku v důsledku vysoké rychlosti tzv. „řízl“ při levém okraji pozemní komunikace, čímž jednak porušil ust. § 4 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích, když se při průjezdu levotočivé zatáčky nechoval ohleduplně

¹ str. 14 a 15 znaleckého posudku

² viz. foto a komentář na č. 1. 12 spisu

a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval život, zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní a své chování nepřizpůsobil stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích, jednak ust. § 11 odst. 1 téhož zákona, když nejel po pozemní komunikaci vpravo, při pravém okraji vozovky, aniž by mu v tom bránily zvláštní okolnosti. Jak zjistil znalec při ohledání místa dopravní nehody³ a jak plyne rovněž z pořízené fotodokumentace, v jízdě při pravém okraji vozovky, event. z části po nezpevněném okraji vozovky odvolateli nebránila žádná technická překážka. Jak uvedl znalec: *„Protisvah uváděný zmocněncem se nachází přibližně 1 m od hrany asfaltu a jeho úhel jím uvedeného svahu je minimální. Rovněž název zídka je zavádějící, protože až za směrovým sloupkem, kdy se jedná o velmi nízkou podezdívku pod polotem u vjezdu do zahrady. V případě přiměřené rychlosti jízdy vzhledem k místu dopravní nehody tyto zmocněncem uváděné překážky by neměly vliv na bezpečné vzájemné vyhnutí účastnických vozidel.“*

Dlužno dodat, že v podání ze dne [REDACTED] 2022 tehdejší právní zástupce odvolatele vznesl na znalce řadu otázek, z nichž lze implicitně dovodit jeho nesouhlas se závěry znaleckého posudku, které však nebyly spojeny s žádnými konkrétními námitkami. Odvolací správní orgán konstatuje, že na tyto otázky znalec při ústním jednání dne [REDACTED] 2022 uspokojivě odpověděl a odvolatel s jeho odpověďmi již nepolemizoval, a to ani v odvolání. Znalec především uvedl, že v případě střetu protijedoucích vozidel se jejich rychlosti nemohou sčítat, proto nelze porovnávat poškození vozidel v nynějším případě s poškozením vozidla při „crash testech“ při nárazu do pevné překážky, tím spíše, že v daném případě nešlo o klasický čelní střet, ale o střet v zatáčce. Skutečnost, že vozidla zůstala v konečném postavení po dopravní nehodě je zřejmá ze stop vedoucích zpoza kol obou vozidel. Znalec též vysvětlil, že vycházel z šíře vozidel bez zpětných zrcátek, neboť jsou u těchto účastnických vozidlech v jiných výškových poměrech a proto samotná zrcátka nemají vliv na střet vozidel. V případě střetu zrcátka v pomalé rychlosti by navíc došlo pouze k jejich sklopení. Znalec rovněž zdůraznil, že konečná pozice po dopravní nehodě nebyla totožná se střetovou polohou, neboť bezprostředně po střetu došlo k posunu předních částí vozidel, tedy u vozidla [REDACTED] došlo ke zpětnému částečnému levému posunu v jeho směru jízdy a u vozidla [REDACTED] došlo k částečnému posunu jeho přední části doprava ve směru jeho jízdy, tedy vozidla se v důsledku střetu posunula více ke středu vozovky. S ohledem na uvedené na základě Policií ČR provedené fotodokumentace, protokolu o nehodě, zpracovaného znaleckého posudku a výsledku znalce a podpůrně též na základě provedených svědeckých výpovědí považuje zdejší správní orgán skutkový stav za spolehlivě zjištěný, neboť v uvedených podkladech nejsou žádné podstatné rozpory, a proto považuje **další doplňování dokazování za nadbytečné**. Zdejší správní orgán proto nepřistoupí k výsledku všech osob, které se nacházely ve vozidle [REDACTED], stejně tak pro nadbytečnost neprovede rekonstrukci nehodového děje na místě, jak navrhuje odvolatel.

³ viz. odpovědi znalce na písemné otázky odvolatele na str. 6 protokolu z ústního jednání ze dne 2. 11. 2022.

Pro úplnost zdejší správní orgán dodává, že odvolatel by z odpovědnosti za přestupek a ze zavinění dopravní nehody nebyl vyviněn ani tehdy, pokud by nebylo objektivně možné, aby se na vozovce obě vozidla minula. Jak totiž odvolací správní orgán s odkazem na relevantní judikaturu uvedl již ve svém prvním zrušujícím rozhodnutí „podle § 20 zákona o silničním provozu se „řidiči protijedoucích vozidel vyhýbají vpravo, včas a v dostatečné míře. Nemohou-li se bezpečně vyhnout, musí dát přednost v jízdě ten, na jehož straně jízdy je překážka nebo zúžená vozovka. Musí-li jeden z nich couvat, učiní tak ten, pro něhož je to snazší nebo méně nebezpečné....“ Jak uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 3. 1. 2018, č. j. 1 As 12/2017 – 65 „Ocitnou-li se na zúžené komunikaci protijedoucí vozidla, jejichž šíře v součtu dosahuje nebo přesahuje šíři vozovky, jsou řidiči povinni se vyhnout vpravo, včas a v dostatečné míře a to i vjetím na krajnici dle § 11 odst. 2 zákona [dle § 2 písm. v) zákona o silničním provozu je krajnice část povrchu pozemní komunikace ležící mezi okrajem přilehlého jízdního pruhu a hranou koruny pozemní komunikace, skládá se zpravidla ze zpevněné a nezpevněné částí], což předpokládá snížení rychlosti nebo zastavení vozidel s přihlédnutím k dopravní situaci a místním podmínkám; nebo dát přednost druhému vozidlu a předmětný úsek vozovky opustit couváním.“ Střetnou-li se dvě vozidla na pozemní komunikaci, jejichž šířka přesahuje šíři vozovky a neumožňuje vyhnutí, bude viníkem nehody zpravidla ten řidič, který včas nezastavil. Nestačí-li zastavit oba řidiči, bude v úvahu v závislosti na okolnostech případu (střetové rychlosti, trajektorii pohybu vozidel, způsobu jízdy) přicházet buď spoluzavinění dopravní nehody oběma účastníky dopravní nehody, nebo výhradní zavinění toho řidiče, jehož pochybení bylo pro vznik dopravní nehody rozhodující.“ V daném případě střetová rychlost vozidla [REDAKCE] byla významně nižší než odvolatelova a řidič vozidla [REDAKCE] na rozdíl od odvolatele jedoucího při levém okraji vozovky, zajel ve snaze střetu zabránit až na pravou krajnici vozovky. Výhradním viníkem dopravní nehody by tudíž i v takovém případě byl odvolatel.

Jak již uvedl zdejší správní orgán ve svém prvním zrušujícím rozhodnutí „pro posouzení věci je nerozhodné to, zda se pan [REDAKCE] snažil zakrýt stopy po přepravě nepřipoutané osoby, neboť tato skutečnost nemá na nehodový děj vliv. Pan [REDAKCE] i [REDAKCE] nicméně byli za odpovídající přestupky postiženi policisty příkazem na místě, tudíž nelze mít za to, že by cokoliv zakrývali.“ Na tomto závěru nemá zdejší správní orgán ani po doplnění dokazování důvod cokoliv měnit.

Odvolatel dále zpochybňoval věrohodnost výpovědi řidiče vozidla [REDAKCE] a spolujezdce [REDAKCE]. Zdejší správní orgán konstatuje, že obě jmenované osoby, odvolatelovu přesvědčení navzdory, lze považovat za svědky. Jejich zájem na výsledku řízení je nezpochybnitelný, a proto zjm. pana [REDAKCE] nelze považovat za svědka nezávislého. Podstatné pro posouzení věci nicméně je, že klíčovým důkazem ve věci nebyly svědecké výpovědi řidiče vozidla [REDAKCE] ani jeho spolujezdce, ale protokol o nehodě, fotodokumentace a především pak znalecký posudek a výslech znalce. Vyjma odhadu pana [REDAKCE] o počáteční rychlosti vyhodnotil znalec jeho výpovědi jako

technicky přijatelnou, a proto není důvodu o ní v zásadních ohledech pochybovat. Výpověď svědka [REDAKCE] není pro posouzení věci významná, neboť jak sám uvedl, seděl vzadu v nákladové prostoru a příliš tohoto neviděl. Za situace, kdy skutkový stav byl zjištěn bez důvodných pochybností, v souladu se zásadou procesní ekonomie řízení nepovažuje zdejší správní orgán výsledek druhého spolujezdce z vozidla za potřebný k objasnění skutkového stavu.

Výtky odvolatele vůči formulaci skutkové věty výroku rozhodnutí nejsou důvodné, neboť správní orgán I. stupně napravil své pochybení, jehož se dopustil při formulaci skutku ve svém prvním zrušeném rozhodnutí o přestupku. Správní orgán I. stupně nyní ve vztahu k porušení ust. § 4 písm. a) zákona o provozu na pozemních komunikacích uvedl, že se odvolatel „*nechoval dostatečně ohleduplně a ukázněně, aby svým jednáním neohrožoval zdraví nebo majetek jiných osob ani svůj vlastní a své chování nepřizpůsobil stavebnímu a dopravně technickému stavu pozemní komunikace a situaci v provozu na pozemních komunikacích...*“ Takovéto vymezení má oporu ve zjištěném skutkovém stavu, neboť odvolatel nepřizpůsobil své chování stavebnímu a dopravnímu technickému stavu pozemní komunikace tím, že na úzké místní pozemní komunikaci jel příliš rychle a agresivním stylem jízdy, kdy zatáčku řízl při levém okraji, namísto aby svou jízdou kopíroval pravý okraj vozovky. Odvolatel současně nepřizpůsobil své chování situaci v provozu na pozemních komunikacích, neboť v takovémto způsobu jízdy mu bránilo protijedoucí vozidlo [REDAKCE]. Odvolateli tedy nyní napadeným rozhodnutím v rozporu s tím, co tvrdí v odvolání není kladeno za vinu poškozování životního prostředí nebo ohrožování života zvířat ani to, že by nepřizpůsobil své jednání svému zdravotnímu stavu. Ve vztahu k porušení ust. § 11 odst. 1 uvedeného zákona pak bylo odvolateli znaleckým zkoumáním nepochybně prokázáno, že nejel vpravo ani při pravém okraji vozovky, když ke střetu vozidel prokazatelně došlo v protisměru.

Odvolací správní se rovněž ztotožňuje se závěrem správního orgánu I. stupně ohledně toho, že odvolatel jednal nejméně ve formě nevědomé nedbalosti, byť připouští, že by odůvodnění prvostupňového rozhodnutí mohlo být v tomto směru důslednější. Jak nicméně uvedl Nejvyšší správní soud v rozsudku ze dne 31. 1. 2023, č. j. 7 As 264/2021 – 46 s odkazem na usnesení rozšířeného senátu téhož soudu v usnesení ze dne 5. 12. 2017, č. j. 2 As 196/2016-123, č. 3668/2018 Sb. NSS, které je aplikovatelné i na rozhodnutí správní „*nelze považovat za nepřezkoumatelné takové rozhodnutí krajského soudu, z jehož odůvodnění lze (byť i zohledněním celkového kontextu důvodů uvedených v odůvodnění) seznat, jaký názor krajský soud zaujal vůči důležitým skutkovým a právním otázkám podstatným pro rozhodnutí projednávané věci. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů nemůže být založena tím, že odůvodnění krajského soudu je pouze stručné či argumentačně chudé, popř. že krajský soud nevyvracel každý dílčí argument uplatněný účastníky (osobami zúčastněnými na řízení).*“ Současně je nutné odkázat na závěry Nejvyššího správního soudu vyslovené v rozsudku ze dne 28. 6. 2017 č. j. 1 As 54/2017 – 38, podle něhož je přípustné, aby odvolací správní orgán argumentaci správního orgánu I. stupně doplnil: „*dle konstantní*

judikatury tvoří řízení před správním orgánem prvního stupně a řízení odvolací jeden celek (srov. např. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 8. 6. 2016, č. j. 5 As 166/2015 – 19, rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 25. 8. 2016, č. j. 3 Azs 68/2016 – 28, nebo rozsudek téhož soudu ze dne 26. 2. 2010, č. j. 4 Ads 123/2009 – 99). Lze tak považovat za dostačující, jestliže jsou námitky účastníka vznesené a opomenuté v řízení v prvním stupni vypořádány v rámci odvolacího řízení. Odvolací správní orgán však nemůže napadené rozhodnutí nebo jeho část změnit, pokud by tím některému z účastníků, jemuž je ukládána povinnost, hrozila újma z důvodu ztráty možnosti odvolat se [srov. § 90 odst. 1 písm. c) správního řádu].“

Odvolací správní orgán proto doplňuje, že odvolatel je držitelem řidičského oprávnění pro skupiny vozidel „B1 a B“ od 4. 2. 1993, tedy osobou odborně způsobilou. Měl proto vědět o povinnostech řidiče zakotvených v ust. § 4 písm. a) a § 11 odst. 1 zákona o provozu na pozemních komunikacích chovat se ohleduplně a ukázněně a jet vpravo při pravém okraji vozovky. Zároveň si měl uvědomit, že jede po úzké pozemní komunikaci, na níž míjení vozidel vyžaduje zvýšenou míru obezřetnosti. Pokud za této situace odvolatel předpokládal, že se může minout s protijedoucím vozidlem, ač do zatáčky vjede, v rozporu s uvedenými zákonnými ustanovením v protisměru, při levém okraji vozovky, rychlostí přesahující 59 km/h, tedy zjevně nepřiměřenou, nebyly důvody, pro které tak činil přiměřené. V daném případě se tedy nejednalo o náhodu, jak tvrdí odvolatel v odvolání. Odvolatel jako osoba odborně způsobilá přinejmenším vědět měl a mohl, že jeho způsob jízdy mu neumožní v případě, že se v protisměru objeví jiné vozidlo, se tomuto vyhnout.

Zdejší správní orgán uzavírá, že přezkoumal napadené rozhodnutí v plném rozsahu, přičemž zjištěná pochybení napravit změnou rozhodnutí v odvolacím řízení. Vzhledem k tomu, že neshledal žádné vady, které by nebylo možno zhojit tímto způsobem, ve zbytku napadené rozhodnutí potvrdil.

Poučení

Proti tomuto rozhodnutí o odvolání se nelze dále odvolat (podle ust. § 91 odst. 1 zákona č. 500/2004 Sb., správní řád, ve znění pozdějších předpisů).

Dušan Pakandl
Plzeňský kraj
08.02.2023 09:15

Mgr. Dušan Pakandl
vedoucí odboru dopravy a silničního hospodářství
elektronicky podepsáno

Doručí se:

—

Na vědomí:

- MÚ Klatovy
- vlastní k založení do spisu